

PÓST- OG FJARSKIPTASTOFNUN

Ákvörðun nr. 2/2019 Frágangur tenginga í fjarskiptainntaki

I. Erindið

(1) Þann 28. nóvember 2018 barst Póst- og fjarskiptastofnun (PFS) tölvupóstur frá Mílu ehf. (Míla), þar sem kvartað var undan frágangi Gagnaveitu Reykjavíkur ehf. (GR) á tengingu í fjarskiptainntaki í húseign að [...]. Daginn eftir, þann 29. nóvember 2018, bættust við samskonar kvartanir sem tóku til húseigna að [...] og [...]. Þar sem um er að ræða efnislega samkynja kvartanir milli sömu aðila er fjallað um þær í einu og sama stjórnslumálinu (*mál nr. 2018110076*).

(2) Nánar til tekið lúta kvartanirnar að því að ekki hafi verið settur upp tengilisti í fjarskiptainntaki, eins og krafa er um í reglum PFS nr. 1111/2015 um innanhússfjarskiptalagnir og kveðið er á um í ákvörðun PFS nr. 16/2018.

II. Sjónarmið aðila

2.1. Sjónarmið Mílu

(3) Í tölvupósti Mílu ehf., dags. 28. nóvember 2018, er kvartað yfir því að GR sé að bræðisjóða heimtaug við innanhússfjarskiptalögn, án þess að settur sé upp tengilisti í fjarskiptainntaki eins og reglur PFS nr. 1111/2015 um innanhússfjarskiptalagnir gera kröfu um. Nánar tiltekið er kvörtun Mílu orðuð á eftirfarandi hátt:

„Hér með kvartar Míla til PFS vegna brota Gagnaveitu Reykjavíkur ehf. á reglum nr. 1111/2015 og ákvörðun PFS nr. 16/2018. Um er að ræða frágang á fjarskiptalögnum [...], Garðabæ.

Hér er hvorki gengið frá í samræmi við reglur PFS nr. 1111/2015 ásamt síðari breytingum eða ÍST staðli:2016, sem nú eru í gildi. Stangast þessi frágangur að mati Mílu við skýr fyrirmæli um uppsetningu tengilista í nógildandi reglum sem er ófrávíkjanleg. Þá er brotið enn alvarlegra að mati Mílu þar sem að hér er beinlínis gengið í berhögg við ákvörðun PFS nr. 16/2018. Í þeirri ákvörðun segir að í þeim tilvikum að ekki er farið að reglum um innanhússfjarskiptalagnir leiðir það til þess

að fjarskiptafyrirtækjum er óheimilt að setja upp tengingar í viðkomandi fjarskiptainntaki.

[...]

Míla ítrekar að núgildandi reglur nr. 1111/2015 eru fortakslausar og án undanþáguákvæðis hvað varðar uppsetningu tengilista, sbr. ákvörðun PFS nr. 16/2018.

Engum vafa er undirorpið að reglur hafa verið brotnar, sbr. mynd af vettvangi er fylgir kvörtun þessari. GR var því óheimilt að setja upp tengingar í fjarskiptainntaki sem svo er ástatt um.

Míla telur að GR hafi fengið að komast upp með ítrekuð og markviss brot á lögum og reglum er varða innanhússfjarskiptalagnir, allt frá setningu fyrstu reglna þar að lútandi árið 2006 og til dagsins í dag og að um einbeittan brotavilja er að ræða.

Míla bendir á að brot þetta veldur Mílu bæði aukavinnu og kostnaði.

Með vísan til ákvörðunar PFS nr. 16/2018 um frágang fjarskiptatenginga í Vefarastræti og reglna PFS nr. 1111/2015 er þess krafist að PFS grípi þegar til aðgerða gagnvart GR til að koma í veg fyrir enn frekari brot af þeirra hálfu og frekari ólögmætar tengingar GR verði stöðvaðar í samræmi við ákvörðun PFS nr. 16/2018.

Tekið skal fram að þetta er einungis eitt dæmi um ólögmætar tengingar GR eftir ákvörðun PFS nr. 16/2018. Með vísan til víðtækra heimilda PFS til að óska eftir upplýsingum frá fjarskiptafyrirtækjum ber PFS að mati Mílu að rannsaka þetta mál í víðara samhengi og stöðva áframhaldandi brot.“

2.2. Athugasemdir GR

(4) GR var gefinn kostur á því að gera athugasemdir við fram komna kvörtun Mílu. Jafnframt óskaði PFS eftir upplýsingum um hvenær þær húseignir, sem kvörtunin tekur til, hefðu verið tengdar. Í svarpósti GR, dags, 8 janúar 2019, segir eftirfarandi:

„Í kjölfar kvörtunar Mílu til PFS varðandi meint brot félagsins á reglum nr. 1111/2015 þá vill GR áréttta eftirfarandi:

Umrædd hús voru tengd af GR á eftirtöldum dagsetningum:

[...]: 19.11.2018
[...]: 19.11.2018
[...]: 26.07.2017

Í öllum ofangreindum tilvikum splæsítengdi GR einn þráð. Skildi GR eftir auka þráð lausan til uppsetningar á samtengi sem er látið á tengilista sem er nú þegar til staðar.

[...] og [...] voru tengd eftir að nýjar reglur PFS um innanhússlagnir nr. 1111/2015 tóku gildi. [...] var tengd í tíð eldri reglna.

Samkvæmt 60. gr. fjarskiptalaga eru fjarskiptalagnir í húsnæði áskrifenda, þ.m.t. innanhússlagnir og húskassar, á ábyrgð húseigenda. Í þessu felst að mati GR að það er á ábyrgð og kostnað húseiganda að tryggja fjarskiptafyrirtæki aðgang að húskassa í viðkomandi byggingu til að tengja sig inn á hann og að lögnum viðkomandi áskrifanda til tengingar, sbr. 60. gr. fjarskiptalaga.

Að mati GR felur hvorki ákvæði 60. gr. fjarskiptalaga né reglur nr. 1111/2015 það í sér að GR verði gert skylt að fjárfesta í samtengjum og vinnu til að fullklára samtengingar fyrir Mílu eða annarra fjarskiptafyrirtækja við tengilista sem er nú þegar til staðar, m.a. með því að splæsítengja tengi á ljósleiðara. Reglurnar kveða á um að til sé laus þráður sem hægt sé að setja á tengi fyrir annan eða þriðja aðila. Sá lausi þráður er til staðar eins og reglurnar kveða á um. GR hefur í árána rás fjárfest í innanhússlögnum sem skv. 60. gr. fjarskiptalaga eru eign húseiganda og jafnframt tekið að sér rekstur umræddra lagna.

Þeir kassar sem GR setti upp í umræddu húsnæði, sbr. myndir sem fylgja kvörtun, bjóða upp á uppsetningu á samtengi þar sem þeir kassar hafa nú þegar tengilista. Það er ekki hlutverk GR að ákveða fyrir önnur fjarskiptafyrirtæki hvaða samtengi þau nota og þaðan af síður að GR þurfi að leggja til vinnu við uppsetningu og leggja í annan kostnað við tengingu fyrir önnur fjarskiptafyrirtæki. Það er á ábyrgð húseiganda og viðkomandi fjarskiptafyrirtækis sem óskar eftir því að tengjast innanhússlögn til þess að veita notanda aðgang að fjarskiptaþjónustu.“

2.3. Fyrirspurn PFS og lok gagnaöflunar

(5) Athugasemdir GR voru sendar til Mílu og félaginu gefið tækifæri til þess að tjá sig um þær. Í svari Mílu, sbr. töluþóst dags. 1. febrúar 2019, kom fram að það mætti ráða af athugasemdum GR að ekki væri ágreiningur um málsatvik. Málið ætti því að vera fullrannsakað og tækt til ákvörðunar.

(6) Þann sama dag óskaði PFS eftir upplýsingum frá Mílu um hvort að búið væri að koma upp tengilistum í þeim húseignum sem kvörtun félagsins tók til. Að öðru leyti teldi PFS að gagnaöflun væri lokið. Í svari Mílu staðfesti félagið að það hefði þurft að tengja viðskiptavinum í umræddum húseignum og því sett upp tengilista í þeim. GR var síðan tilkynnt um lok gagnaöflunar síðar þennan dag.

III.

Tengsl kvörtunar við fyrri ágreiningsmál

(7) Ágreiningsmál þetta á sér nokkurra ára forsögu sem þykir rétt að gera stuttlega grein fyrir í þeim tilgangi að halda til haga heildarsamhengi þess.

(8) Árið 2014 kærði Míla GR til PFS og taldi GR hafa brotið reglur PFS um innanhússfjarskiptalagnir með því að sjóða strengenda ljósleiðara beint á innanhússlögn í húskassa í stað þess að nota sérstakan tengilista eins og kveðið var á um í reglum.

(9) Í ákvörðun sinni nr. 32/2014 komst stofnunin að þeirri niðurstöðu að frágangur á tengingum GR væri ekki samkvæmt þágildandi reglum nr. 1109/2006 um innanhússfjarskiptalagnir og skyldi GR nota þar til gerða tengilista og lagfæra þær tengingar sem tengdar höfðu verið með splæsítengingu á eigin kostnað.

(10) GR kærði ákvörðun PFS til úrskurðarnefndar fjarskipta- og póstmála, sem staðfesti efnislega niðurstöðu PFS með lokaúrskurði sínum í máli nr. 5/2014, en felldi úr gildi fyrirmæli stofnunarinnar til GR um að lagfæra á eigin kostnað þær tengingar sem tengdar höfðu verið með splæsitingu.

(11) Næst sendi Míla inn formlegt erindi til PFS þar sem þess var krafist að GR framkvæmdi úrbætur á frágangi strengenda heimtaugar, þar sem hún tengist innanhússlögn í húskassa í tilteknum húseignum á höfuðborgarsvæðinu. Endurtók PFS þá rannsókn málsins frá grunni, m.a. með því að yfirfara lagagrundvöll þess með tilliti til framkominna sjónarmiða málsaðila. Fyrir lá að frágangur GR á strengendum ljósleiðaraheimtauga í húskössum bryti gegn 7. gr. reglna PFS nr. 1109/2006 um innanhússfjarskiptalagnir. Varðandi kröfu um úrbætur þyrfti á hinn bóginn að horfa til þess að innanhússlagnir frá samtengipunkti í húskassa væru á ábyrgð húseiganda, samkvæmt 60. gr. fjarskiptalaga og 4. gr. reglna PFS nr. 1109/2006 um innanhússfjarskiptalagnir. Í ljósi ábyrgðar húseiganda var það niðurstaða PFS að Míla gæti ekki beint kröfu um úrbætur að GR. Var kröfu Mílu því hafnað með ákvörðun PFS nr. 29/2015 þann 6. nóvember 2015.

(12) Míla kærði þessa ákvörðun PFS þann 2. desember 2015. Þann 15. desember tóku gildi nýjar reglur um innanhússfjarskiptalagnir nr. 1111/2015, sem heimiluðu það verklag sem GR viðhafði við frágang tenginga í húskassa að tilteknum skilyrðum uppfylltum. Með úrskurði sínum í máli nr. 10/2015 þann 30. desember 2016 komst úrskurðarnefnd fjarskipta- og póstmála að þeirri niðurstöðu að Míla hefði ekki lögvarða hagsmuni af úrlausn málsins í ljósi þess að krafa félagsins byggði á eldri reglum um innanhússfjarskiptalagnir sem nú væru úr gildi fallnar. Var kröfu Mílu því vísað frá. Míla höfðaði mál til ógildingar á þessum úrskurði og er það mál nú til meðferðar hjá dómstólum.

(13) Þann 16. desember 2015 barst PFS á ný krafa frá Mílu. Annars vegar um að PFS hlutaðist til um að GR bætti úr ólögmetu ástandi fyrir eigin kostnað, að viðlögðum dagsektum og hins vegar að PFS tæki bráðabirgðaákvörðun í málinu. Með bréfi dagsett þann sama dag hafnaði PFS að taka þessar kröfur til frekari meðferðar í ljósi þess að eldri reglur frá 2006 um innanhússfjarskiptalagnir, sem krafan um úrbætur byggði á, voru úr gildi fallnar. Míla kærði þessa niðurstöðu PFS til úrskurðarnefndar sem þann 30. desember 2016 staðfesti hana með vísan til sömu forsendna, sbr. úrskurð í máli nr. 11/2015.

(14) Í framhaldi af þessum ákvörðunum PFS og kærumálum þeim tengdum hafa stofnuninni, það sem af er þessu ári, borist tölvupóstar frá málsaðilum, þar sem um hefur verið að ræða gagnkvæmar ásakanir þeirra um verklag og háttsemi hvors annars við tengingu lagna í fjarskiptainntaki. Með tölvupósti PFS til aðila, dags. 27. febrúar s.l., taldi PFS ástæðu til að leiðbeina um tiltekin meginatriði sem stofnunin taldi vera ljós og fyrirliggjandi, m.a. með tilliti til fyrri úrlausna stofnunarinnar varðandi þessi mál og þeirra breytinga sem gerðar voru á reglum um innanhússfjarskiptalagnir.

(15) Þar sem að báðir aðilar töldu á sér brotið og að aðilar voru sammála um mikilvægi þess að fundin yrði ásættanleg lausn varðandi verklag við að nálgast lausan þráð innanhússfjarskiptalagnar, taldi PFS vera tilefni til að reyna ná sáttum með aðilum. Samþykktu aðilar að þiggja boð PFS um að leiða sáttaviðræður sem fóru fram þann 3. maí 2017. Í ljósi þess að ekki tókst að ná samkomulagi um efni fundargerðar fyrsta sáttafundar taldi PFS ólíklegt að frekari viðræður myndu skila árangri og tilkynnti um lok sáttumleitana þann 18. maí 2017.

(16) Fyrirnefndar leiðbeiningar PFS, auk sáttaviðræðna sem stofnunin hélt með aðilum, dugðu ekki til að leysa ágreining milli aðila. PFS barst því formleg kvörtun GR gegn Mílu, sbr. bréf dags. 2. maí 2017, svo og kvörtun Mílu á hendur GR, sbr. 14. júlí 2017. Leyst var úr kvörtun GR með ákvörðun PFS nr. 25/2017, sem varðaði rétt til aðgangs að lausum þræði innanhússfjarskiptalagnar í fjarskiptainntaki, og úr kvörtun Mílu með ákvörðun PFS nr. 26/2017, sem varðaði ábyrgð á tengingum í fjarskiptainntaki og kröfur um úrbætur. Míla kærði síðari ákvörðunina til úrskurðarnefndar fjarskipta- og póstmála sem staðfesti ákvörðun PFS, sbr. mál nr. 13/2017. Ekki þykir tilefni til að rekja nánar efni þessara tveggja ákvarðana í ákvörðun þessari, enda hefur úrlausn þessara kvörtunarmála ekki bein tengsl við ágreiningsefni þessa máls, en þess má þó geta að Míla höfðaði mál til ógildingar á úrskurði í máli nr. 13/2017 og er það mál nú til meðferðar hjá dómstólum.

(17) Þann 21. júní 2018 barst PFS tölvupóstur frá Mílu ehf., þar sem kvartað var undan frágangi GR á tengingum í fjarskiptainntaki í húseignum í tiltekinni húseign í Mosfellsbæ. Varðaði umkvörtunarefnið að GR hefði ekki sett upp tengilista í fjarskiptainntaki, eins og krafa er um þegar um er að ræða nýbyggingar fjölbýlishúsa. Leysti PFS úr þessari kvörtun með ákvörðun nr. 16/2018, frá 24 október 2018, þar sem komist var að niðurstöðu um að það væri á ábyrgð húseiganda að setja upp tengilista. Ef húseigandi vanrækti þá skyldu sína og léti hjá líða að setja upp tengilista hefði það þær afleiðingar að fjarskiptafyrirtækjum væri óheimilt að tengja viðkomandi húseign, enda væri frágangur í fjarskiptainntaki ekki í samræmi við reglur.

IV.

Forsendur og niðurstaða

4.1. Almennt og um lagaumhverfi

(18) Samkvæmt 2. mgr. 2. gr. laga um fjarskipti nr. 81/2003 er Póst- og fjarskiptastofnun falið að hafa umsjón með fjarskiptum í lögsögu íslenska ríkisins og hafa eftirlit með framkvæmd laganna. Þá hafa verið sett sérstök lög um starfsemi og valdheimildir stofnunarinnar, sbr. lög nr. 69/2003 um Póst- og fjarskiptastofnun, en þar eru jafnframt tilgreind þau verkefni sem stofnuninni ber að vinna að. Í 3. gr. laganna er þannig kveðið á um að Póst- og fjarskiptastofnun skuli *stuðla að samkeppni á sviði póst- og fjarskiptaþjónustu og koma í veg fyrir óréttmæta viðskiptahætti með því m.a. að vinna gegn röskun eða takmörkun samkeppni á mörkuðum fjarskipta- og pósthjónustu*, sbr. a.-lið 2. töluliðar ákvæðisins. Enn fremur með því að *taka þátt í þróun markaðar fyrir fjarskipta- og pósthjónustu og upplýsingatækni með því m.a. að vinna gegn hindrunum í vegi framboðs á fjarskiptanetum, aðstöðu og þjónustu sem þeim tengist og fjarskipta- og pósthjónustu og stuðla að því að gætt sé jafnræðis við meðhöndlun fjarskiptafyrirtækja og póstrekenda sem búa við sömu aðstæður*, sbr. a. og c.-liði 3. töluliðar ákvæðisins.

(19) Að áliti PFS hafa þau markmið fjarskiptalaga sem birtast í tilgreiningu á verkefnum, þ.e. um að vinna gegn röskun á samkeppni, koma í veg fyrir hindranir að aðgangi að aðstöðu og gæta skuli jafnræðis fjarskiptafyrirtækja, þýðingu við túlkun og framkvæmd 60. gr. fjarskiptalaga sem er svohljóðandi:

„Fjarskiptalagnir í húsnæði áskrifenda, þ.m.t. húskassar, eru á ábyrgð húseigenda. Staðsetning húskassa og allar lagnir í byggingu skulu vera í samræmi við teikningar af byggingunni sem byggingareftirlit hefur samþykkt. Í fjöleignarhúsum skulu húskassar vera innsiglaðir eða læstir og þannig gengið frá lögnum að óviðkomandi eigi ekki greiða leið að einstökum fjarskiptalínum. Þegar fjarskiptafyrirtæki berst umsókn um þjónustu frá áskrifanda skal fjarskiptafyrirtæki

eiga rétt á aðgangi að húskassa í viðkomandi byggingu til að tengja sig inn á hann og að lögnum viðkomandi áskrifanda. Póst- og fjarskiptastofnun setur reglur um frágang húskassa og lagna í þeim tilgangi að tryggja vernd fjarskipta og skilgreina aðgangsheimild fjarskiptafyrirtækja.“

(20) Meginefni ákvæðisins er að mæla fyrir um ábyrgðarskil á milli netrekanda annars vegar og húseigenda hins vegar, en innanhússlagnir frá nettengingu í húskassa eru á ábyrgð húseigenda. Einnig er fjallað um öryggi húskassa og um rétt fjarskiptafyrirtækja til aðgangs að þeim, en gert er ráð fyrir að Póst- og fjarskiptastofnun setji reglur m.a. í þeim tilgangi að skilgreina nánar aðgangsheimild fjarskiptafyrirtækja, en það hefur stofnunin gert, sbr. reglur nr. 1111/2015 um innanhússfjarskiptalagnir, sbr. og reglur til breytinga á þeim nr. 421/2018.

4.2. Skuldbindingargildi ákvörðunar PFS nr. 16/2018 og kröfugerð Mílu

(21) Eins og rakið er í 17. málsgrein ákvörðunarinnar hefur ágreiningsefni þessa máls milli Mílu og GR áður komið til úrlausnar hjá PFS. Samkvæmt ákvörðun nr. 16/2018 er það á ábyrgð húseiganda að setja upp tengilista í fjarskiptainntaki. Fjarskiptafyrirtækjum er óheimilt að tengjast húseignum þar sem ekki er fyrir hendi tengilisti, en um það var komist svo að orði:

„Ef þær aðstæður skapast að húseigandi eða húsbyggjandi vanræki þær kröfur sem gerðar eru til frágangs á innanhússfjarskiptalögnum, samkvæmt 7. gr. reglna nr. 1111/2015 um innanhússfjarskiptalagnir, en þær eru óundanþægar hvað þær kröfur varðar, sbr. c-lið 1. gr. reglnanna, að þá er afleiðingin sú að fjarskiptafyrirtækjum er óheimilt að setja upp tengingar í fjarskiptainntaki sem svo er ástatt um, enda væri fjarskiptafyrirtæki þá að taka þátt í því að víkjast undan kröfum reglna nr. 1111/2015 um innanhússfjarskiptalagnir.“

(22) Stjórnvaldi ber að gæta að skuldbindingargildi fyrri stjórnvaldsákvörðana sinna við úrlausn stjórnslumála. Með því er jafnframt tryggt að ekki sé hægt að fara í kringum lögbundna kær- og málshöfðunarfresti með því einu að bera sömu kröfu aftur upp við PFS og fá kærlega efnisúrlausn um hana að öðru sinni, jafnvel töluvert eftir að frestir samkvæmt fyrri ákvörðun runnu út. Því hefur það verið venja hjá PFS, þegar þessi staða kemur upp, þ.e. sama ágreiningsefni milli sömu málsaðila er borið undir PFS, að frávísa slíkum kvörtunarmálum. Umfjöllun um þetta má t.d. sjá í ákvörðun PFS nr. 25/2017, en þar sagði m.a. þetta:

„Það er viðtekin stjórnsluframkvæmd hjá PFS að fjalla ekki tvisvar sinnum um sama ágreiningsefnið sem varðar sama málsaðila. Slíkum kröfum og/eða sjónarmiðum málsaðila hafa leitt til frávísunar mála eða PFS litið svo á að málsaðilinn væri bundinn af fyrri úrlausn varðandi tiltekna kröfu eða sjónarmið og það atriði ekki tekið til úrlausnar að nýju.“

(23) Til stuðnings þessari stjórnsluframkvæmd vísar PFS einnig til ákvörðunar sinnar nr. 8/2017 og úrskurð úrskurðarnefndar fjarskipta- og póstmála nr. 7/2015 (kafli IV 1).

(24) Samkvæmt framangreindu er það álit PFS að ákvörðun stofnunarinnar nr. 16/2018 sé bindandi um ágreiningsefni þessa máls. PFS fjallar því hvorki um né tekur afstöðu til sjónarmiða og málsástæðna málsaðila í máli þessu.

(25) Hvað varðar kröfu Mílu sérstaklega, sem PFS fær ekki séð að hafi verið höfð upp í fyrra málinu, þ.e. að PFS grípi til aðgerða gagnvart GR til að koma í veg fyrir enn frekari brot af hálfu félagsins, að þá telur PFS hana ekki vera nægilega afmarkaða til að stofnunin geti tekið

hana til úrlausnar. Umrædd krafa Mílu raskar því ekki skuldbindingargildi ákvörðunar nr. 16/2018.

(26) Að öllu framangreindu virtu er óhjákvæmilegt annað en að vísa kvörtun Mílu frá. Hins vegar verður ekki hjá því komist, þegar horft er til þess að tengingar að [...] og [...] voru settar upp eftir að breytingarreglur nr. 421/2018 tóku gildi og eftir að niðurstaða í ákvörðun nr. 16/2018 lá fyrir, að átelja GR fyrir að haga framkvæmd sinni ekki til samræmis við tilvitnaða ákvörðun PFS.

Ákvörðunarorð

1. Kvörtunum Mílu ehf. gegn Gagnaveitu Reykjavíkur ehf., dags. 28. og 29. nóvember 2018, þess efnis að Gagnaveita Reykjavíkur hafi bræðisoðið heimtaug við innanhússfjarskiptalögn í farskiptainntaki í húseignum að [...], [...] og [...] án þess að settur hafi verið upp tengilisti í fjarskiptainntaki, er vísað frá.
2. Ákvörðun þessi er kæránleg til úrskurðarnefndar fjarskipta- og póstmála, sbr. 1. mgr. 13. gr. laga nr. 69/2003, um Póst- og fjarskiptastofnun. Kæran skal berast úrskurðarnefnd innan fjögurra vikna frá því viðkomandi var kunnugt um ákvörðun Póst- og fjarskiptastofnunar. Um kostnað vegna málskots fer samkvæmt 5. mgr. 13. gr. sömu laga, auk þess sem greiða ber sérstakt málskotsgjald að upphæð kr. 150.000, skv. 6. gr. reglugerðar nr. 36/2009 um úrskurðarnefnd fjarskipta- og póstmála. Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. sömu laga getur aðili einnig borið ákvörðun Póst- og fjarskiptastofnunar beint undir dómstóla án þess að mál sé fyrst borið undir úrskurðarnefnd. Slíkt mál skal höfðað innan þriggja mánaða frá því að viðkomandi fékk vitneskju um ákvörðun stofnunarinnar. Málskot frestar ekki réttaráhrifum ákvarðana stofnunarinnar. Málskot beint til dómstóla hindrar að úrskurðarnefnd sé heimilt að taka kæru til málsmeðferðar.

Póst- og fjarskiptastofnun, 13. febrúar 2019

Hrafnkell V. Gíslason

Björn Geirsson